

ret, de pårørende eller de efterladte kender straffens betingelser ved retssagens afslutning.

Den foreslåede model mener vi vil lægge urimelige afgørelser i hænderne på kriminalforsorgen ansatte. Den indeholder store potentialer for ubehagelige beslutninger på et upræcist grundlag, og der er stor risiko for, at ofre og ikke mindst pårørende vil føle sig snydt og dårligt behandlet af vores retssystem, hvis de ikke kender straffens betingelser ved domsafsigelsen.

Vi vil ikke medvirke til at skabe denne usikkerhed fra Socialdemokratiets side. Det må være domstolene, der fastsætter vilkårene for straffen og en egentlig domstolsprøvelse, der i sidste ende både skal kunne vurdere og afgøre muligheden for tidligere prøveløsladelse. En sådan model mener vi ville kunne fjerne ubehagelighederne og de konfliktskabende afgørelser fra kriminalforsorgens hænder.

Samtidig mener vi også, det er beklageligt, at forslaget ikke ledsages af en mere ambitiøs strategi for, hvordan den samlede behandlingsindsats i vores fængsler kan forstærkes. Kriminalforsorgen anfører, som det kan ses, i deres høringssvar, at det vil kræve flere ressourcer til de involverede parter, hvis de dømte reelt skal have en forbedret mulighed for at skabe en kriminalitetsfri tilværelse.

Ligeledes frygter vi, at forslaget kan betyde, at der vil ske en skævvridning af behandlingsindsatsen i kriminalforsorgen. Vi mener, der er stor risiko for, at fokus vil rette sig mod indsattes potentielle muligheder for tidligere prøveløsladelse, fordi ventelisterne til fængslerne er eksploderet, og det faktum, at der ikke samtidig med dette forslag sker en væsentlig forbedring af den samlede behandlingsindsats i kriminalforsorgen. Hvilke konsekvenser det kan få for behandlingsindsatsen og de indsattes og ansattes forhold, ja, det kan man kun gisne om.

Men som sagt mener vi, at princippet er udmærket. Vi er bekymrede for den administrative model, man har valgt. Vi er klar med et forslag, vi populært sagt mener kan virke som lynafleder på de meget ubehagelige beslutninger, som vi mener der er lagt op til at kriminalforsorgen skal træffe i fremtiden.

Med disse ord ser Socialdemokratiet frem til et konstruktivt udvalgsarbejde om forslaget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg var glad for, at den socialdemokratiske ordfører sluttede af med »konstruktivt arbejde«.

Det er også min holdning, at det plejer at lykkes.

Men når nu hr. Morten Bødskov mener, at der skal træffes ubehagelige beslutninger, så vil jeg svare, at jeg jo ikke vil underkende, at der skal træffes ubehagelige beslutninger, men jeg vil så spørge: Er det ikke netop det, vi har kriminalforsorgen til, og er hr. Morten Bødskov ikke enig i, at det er de jo så vant til? Hr. Morten Bødskov vil vel ikke sige, at de er specielt dårlige til det.

Så nævnte hr. Morten Bødskov, at der manglede et præcist beslutningsgrundlag. Vil hr. Morten Bødskov lette lidt på låget for, hvad et præcist beslutningsgrundlag er efter den socialdemokratiske opfattelse?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det vil jeg gerne. Vi mener, at når der så tidligt og så direkte i forslaget står, at beslutningerne ikke må virke stødende på den generelle retsfølelse, så mener vi, at der er lagt et kriterium ind for de afgørelser, som skal træffes, som er meget diffust. Vi frygter rent faktisk, at de beslutninger, som vil blive truffet, jo selvfølgelig vil være påvirket af, hvad den retspolitiske debat fra tid til anden er.

Kl. 17.40

Vi mener ikke, at man kan lægge så afgørende beslutninger i hænderne på kriminalforsorgen, som her er tilfældet. Vi synes, at de kriterier, der ligger til grund for det i den udformning, som forslaget har fået, er for diffuse, og som sagt mener vi, at man kunne undgå meget af den potentielle usikkerhed, som ganske mange har givet udtryk for, ved at lade en domstolsprøvelse indgå i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til opklaring: Kan vi ikke godt være enige i, at en lovs-formulering ikke ændres ved en domstolsprøvelse? Hvis man er utilfreds med beslutningsgrundlaget, så løses det jo ikke ved en domstolsprøvelse. Er vi ikke enige om det? Så er det formuleringen, vi skal diskutere. Det har jo ikke noget som helst med domstolsprøvelsen at gøre.